

more biti ali po starosti ali po razredbi. Iz tega pa sledi, da si bode skerbni učitelj vso učno snov za posamezne čase že naprej razdelil. A to se lažje reče in zapiše, kakor stori. — Dasiravno je namen jasen, vendar se učitelju dostikrat godi, kakor popotniku, kateremu se cilj njegovega potovanja iz daljave pokaže. Pred sabo ima cilj svojega potovanja, a ne pozna vsega razpotja, ne pozna bližnjic. Mogoče, da najde najbližnjo in naj bolj pripravno pot, mogoče pa tudi, da zaide na daljšo, ali še celo zgreši pravo pot, in pride le po težavnih ovinkih do svojega cilja. Tudi učitelju je jasen smoter, katerega hoče doseči; a vendar ne more zagotoviti, da bode prišel ob pravem času do njega. Mnogo reči je, ki ga med potjo zapeljujejo na stranske steze. Vsak skoraj je posebno vnet za ta ali uni predmet; včasih se zgodi, da učenci, ko jim je kaka reč posebno priljubljena, učitelja zvbijajo, da se pri nji dalje mudí, kakor bi zahtevale druge okolnosti; kmalu pa je tudi učitelj neskušen ali preveč prijenljiv do učencev, in hito mimo stvari, pri kateri bi se imel dalje časa muditi. Takih in enakih stranskih potov se je treba skerbno varovati. — Blagor učitelju, kateri to spoznava in se o pravem času vrača iz stranske poti na pravo.

Ko je enkrat učitelj nauke razdelil, in si zaznamoval, kaj bode obdeloval v tem ali unem času, naj se tega tudi strogo derži. Kakor povsod, tako tudi tukaj skušnja več velja, kakor teorija; a vendar bi bilo skoraj nemogoče, da bi učno gradivo na posamezne tedne, ali ure že naprej razdelili; dobra in priporočila vredna stvar zgublja v rokah nevednega in neskušnega vso veljavo in vrednost, in stvar sama po sebi dobra, se lahko v zlo obrača. — Ako bi se znabiti oporekalo, da navetovano spisovanje dnevnika in razdelitev učnega gradiva na leto in mesce nasprotuje učiteljevi prostosti, odgovarjamo na to, da je spoznavanje samega sebe naj potrebnejša a. tudi zelo težavna stvar, in kdor hoče napredovati, naj začinja sam pri sebi.

Naj bolj varno hodi tisti, ki vselej ve, kar more, kar hoče, in kako hoče? V to pa pomaga učitelju spisovanje dnevnika, zaznamovanje letnega cilja in razdeljenje učnega gradiva med šolski čas. — Šolski čas je kratek, skerbimo, da ga obračamo v prid izročene mladine, kolikor in kar moremo!

Govekar.

Nekaj opazek k spisu „Dnevnik učiteljev“.

Uradne zapisnike in akte imamo učitelji razun dnevnika ali, da se držimo postavnih določeb glej §. 33. šol. in uč. reda dné 20. avgusta 1870., tednika še dosti uredjene. Zdaj pride versta na tednik. Dosihdob bilo nam je na prosto voljo dano, da si ga vsak po svoje osnuje. Ta prostost je pa nekoliko škodljiva, ker je mogoče, da še marsikateri naših

tovarišev tednika nima, ter ne vé, kako bi si ga praktično priredil. Pri sedajnih obilnih učiteljevih opravilih, zlasti pri pisarijah, bodi-si za se, bodi-si za krajni šol. svet, je želja učiteljev opravičena, naj bi se za to delo postavile norme in tako delo olajšalo, ter prihranilo nekaj draga časa, ki je za branje in daljno učiteljevo izomiko jako potreben.

Sicer nam nasvetuje pisatelj „dnevnika učiteljevega“, naj si za to naredimo knjigo iz praznih pol, sešitek, v katerem ima vsak šolski predmet svojo odločeno stran, ter daje potem idealen navod, kar naj se vanj vpisuje. Pravimo idealen, ker ravnajè se po onem napeljevanji, bi bil učitelj na visoki stopnji dovršenosti. Sploh pa menda ne moremo take natančnosti pri učiteljih konstatovati, da bi tako natanko in drobno svojo vest v šolskem delovanju izpraševali. Mogoče, da novo izšolani to spolnujejo, nad starejimi „ist der Stab gebrochen“ (glej n. p. deželno postavo 29. aprila 1873 §. 87. in 30. šte. 22.), tako da nas skoraj ta misel nadleguje, da noben učitelj prejšne dobe ne pozna svojih dolžnosti in mu jih tudi ni treba spolnovati, češ, kaj bo star učitelj! No pa naj si že bode to tako ali tako; vendar se bodo od mladih in starih zahtevali tedniki, in menda pri teh večkrat v redu najdlji, kakor pri onih.

Sicer nečemo nikoga žaliti, a bojimo se, da bi se ne vresničilo. Skušnje se že kažejo. —

Red je prvi pogoj vsakemu napredku. To je že stara reč, in dokler se ne vredi naše šolstvo, tudi ne moremo govoriti o napredku. Žalibog! da smo še na prelazu k redu. Kedaj ga bomo dosegli, ne vemo? Bojevati se nam je zanj in prinašati vsako žrtev; kakšno in koliko? nam lepo razklada članek „dnevnik učiteljev“. Prostost gledé sestave tednikove bi pa nekoliko radi omejili s tem, da bi priporočili v splošno rabo pridjan obrazec, ki ga je gospod založnik sestavil vsled mnogih naročil in poslanih načertov.

Predalčki so razdeljeni po celi poli, veliki, kakoršni so v „šolskem zapisniku“ i. t. d. Ena stran je namenjena za celi mesec, vsak predmet ima svoj prostor odločen, tako da je spregled obravnavane tvarine enega tedna, meseca, ali celega leta jako olajšan. Učitelji bodo med sabo delovanje primerjevali, isto tako bodo nadzorniki mogli marljivost učiteljev s pravo mero razsojevati. Ker imamo vsi enake dolžnosti, ker nosimo enaka bremena, in je korist vsem enaka, morejo nam služiti tudi enaka sredstva v dosègo svojega namena. Sezite toraj, dragi tovariši, po tej osnovi tednika, pišite v njo in preiskujte jo, ali je vgodna za dejansko vpeljavo; gospod založnik je pripravljen pozneje obliko spremeniti, ako bi ta ne vgajala.

Kdor si je pa misli o „učiteljevem dnevniku“ k sercu vzel, bode vedel, da ta tednik ne izključuje drugega zapisovanja o šolskem napredku.

Obrazec za šolski dnevnik.

Mesec

Šolski oddelek

Teden in število šolskih dni	Jezikov nauk				Številjenje	Privodn.	Zemljepis in zgodovina	Pisanje	Oblikosl. in risanje	Peje	Teločne vaje	Opomba
	Branje	Slovnica	Pravopis	Spisje								

 Take pole se dobivajo pri gsp. Milicu, po 54 kr. bukve.

Peter Hitzinger

(Znojemski, Podlipski)

v

slovstvu slovenskem.

XI.

L. 1853 je pričel Podlipski slovstveno delovanje s pesmijo „Glosa za novo leto“, kateri je geslo posnel po Prešernovi „Zvezdogledam“:

O lažnivi pratikarji,
Vi lažnivi zvezdogledi,
Vi vremena vsi preroki,
Le vsi pojte kakam žvižgat!

Ni ne pratik v novem leti,
Ni ne pratikarjev šteti;
Vsak bolj modrega se kaže,
Od miru in vojske laže,
Vsak predjal bi vse na sveti.

Biti dobri gospodarji
V svoji hiši pa ne znajo,
Vprek in križem vse ravnajo.
Ne bodite več čencárji,
O lažnivi pratikarji!